

Survey of Expected and Actual Conditions in Implementing the Internal Quality Assurance of the Program Level According to the AUN-QA Criteria in the Faculty of Education, Prince of Songkla University

Panida Dumrongsusakul*

M.Ed.(Research and Evaluation), Master's Student
Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus

Narongsak Rorbkorb

Ph.D. (Educational Measurement and Evaluation), Lecturer
Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus

Teerayout Rascha

Ph.D. (Curriculum and Instruction), Lecturer
Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus

Jirawat Tansakul

Ph.D. (Educational Measurement and Evaluation), Assistant Professor
Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus

*Corresponding author: panida.d@psu.ac.th

Received: March 30, 2024/ **Revised:** May 27, 2024/ **Accepted:** May 29, 2024

Abstract

The objective of this research was to investigate the expected and actual conditions in implementing the internal quality assurance of the program based on the AUN-QA criteria at the Faculty of Education, Prince of Songkla University. The research employed a quantitative research method, using a sample group consisting of 53 curriculum coordinators, 183 students, and 49 stakeholders. Data were collected using a dual-response format questionnaire, with a questionnaire reliability of 0.974. Statistical analyses included average, frequency, standard deviation and percentage.

The research findings reveal that both expected and actual conditions in implementing quality assurance within the curriculum standards of AUN-QA at the Faculty of Education, Prince of Songkla University. The faculty members exhibited the highest level of expectations during both the assessment period and the post-assessment period. Both student and stakeholder groups demonstrated high-level expectations at every stage. The actual conditions of operations for all groups and stages exhibited high-level operational performance. Additionally, there was a priority need index for implementing quality assurance within the curriculum standards of AUN-QA at the Faculty of Education, Prince of Songkla University, prior to assessment, with two groups: faculty members and stakeholders. The group of students had the highest priority need index for implementing quality assurance within the curriculum standards during the assessment period.

Keywords: The AUN-QA Criteria, ASEAN University Network Quality Assurance Criteria, The Assessment of Quality at the Program Level

บทความวิจัย

การสำรวจสภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปณิดา ดำรงสุสกุล*

ศษ.ม.(การวิจัยและประเมิน), นักศึกษาปริญญาโท
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ

ปร.ด. (การวัดและประเมินผลการศึกษา), อาจารย์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ธีระยุทธ รัชชะ

ปร.ด. (หลักสูตรและการเรียนการสอน), อาจารย์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

จิระวัฒน์ ต้นสกุล

ค.ด. (การวัดและประเมินผลการศึกษา), ผู้ช่วยศาสตราจารย์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

*ผู้ประสานงาน: panida.d@psu.ac.th

วันรับบทความ: 30 มีนาคม 2567/ วันแก้ไขบทความ: 27 พฤษภาคม 2567/ วันตอบรับบทความ: 29 พฤษภาคม 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจสภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ มีกลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 53 คน นักศึกษา 183 คน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 49 คน ใช้แบบสอบถามรูปแบบข้อมูลสองชุดหรือการตอบสนองคู่ (Dual-Response Format) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.974 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ความถี่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กลุ่มอาจารย์ประจำหลักสูตรมีความคาดหวังในระยะระหว่างการประเมินและระยะหลังการประเมินมากที่สุด กลุ่มนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังในระดับมากที่สุด สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทุกกลุ่มและทุกระยะมีสภาพการดำเนินงานในระดับมาก และมีดัชนีความต้องการจำเป็นมากที่สุดในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในระยะก่อนการประเมินจำนวน 2 กลุ่มคือกลุ่มอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ส่วนกลุ่มนักศึกษามีดัชนีความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรในระยะระหว่างการประเมินมากที่สุด

คำสำคัญ: เกณฑ์ AUN-QA เครือข่ายการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอาเซียน การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตร

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 (National Education Act (No.4), B.E. 2562 (2019) ได้กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา (Education Quality Assurance) ในระดับอุดมศึกษา ที่ขึ้นตรงต่อหน่วยงานต้นสังกัด กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะต้องพิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ ส่งเสริม สนับสนุน การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม เพื่อพัฒนาการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ตามที่กฎหมายกำหนด

เกณฑ์การประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัย อาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA) เป็นเกณฑ์การประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยอาเซียน ก่อตั้งเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2538 โดยมีสถาบันผู้ร่วมก่อตั้ง จำนวน 13 สถาบัน ตามมติ ของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 4 มีวัตถุประสงค์เบื้องต้น เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ผ่านเครือข่ายมหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษา โดยใช้กลไกการประกันคุณภาพ เป็นตัวขับเคลื่อน ประกอบด้วยการประกันคุณภาพ 3 ระดับ (Office of The Education Council, 2007) คือ การประกัน คุณภาพระดับสถาบันศึกษา Tran (2020) ค้นพบว่า การประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA มีผลต่อการ เสริมสร้างภาพลักษณ์ของสถาบันการศึกษาในการเป็น ที่ยอมรับในระดับนานาชาติ การประกันคุณภาพระบบ การประกันคุณภาพภายใน Almendras (2018) พบว่า การใช้เกณฑ์ AUN-QA ช่วยเสริมสร้างคุณภาพการศึกษา ในการพัฒนานักศึกษาและการพัฒนาฝีมือแรงงานให้ เทียบเท่าระดับสากล และการประกันคุณภาพระดับ โปรแกรมหรือระดับหลักสูตร Thongthammachart (2016) พบว่า การปรับปรุงหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ช่วยพัฒนาทักษะและความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงาน ในสาขาที่เกี่ยวข้อง ตอบโจทย์การพัฒนาทักษะต่าง ๆ ตามความต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้นักศึกษามี โอกาสในการศึกษาต่อและทำงานในระดับนานาชาติ การประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรเน้นที่การ จัดการเรียนการสอนให้ได้คุณภาพใน 3 มิติ คือ ปัจจัย

นำเข้า กระบวนการ และผลผลิต/ผลลัพธ์ มีหลักการสำคัญ คือเน้นผลลัพธ์ หรือ Outcome Based Education (OBE) ไม่เน้นวิธีการและเครื่องมือ มีการดำเนินการพัฒนาปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องตามวงจรคุณภาพ Plan-Do-Check-Act (PDCA) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ นำนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยเกณฑ์การ ประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA) จากที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ในการ ประชุมสามัญ ครั้งที่ 2/2558 เมื่อวันที่ 26 เมษายน พ.ศ.2558 มาใช้ในการประเมินคุณภาพภายในระดับ หลักสูตรเพื่อให้หลักสูตรมีความทัดเทียมมาตรฐานใน ระดับอาเซียนทดแทนการประเมินคุณภาพภายในด้วย เกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตั้งแต่ ปี พ.ศ.2558 แต่ยังคงรายงานผลการดำเนินงานตามเกณฑ์ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้สำนักงาน ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรม รับทราบผลการดำเนินงาน

การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จากรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ประจำปีการศึกษา 2564-2565 (Faculty of Education Prince of Songkla University, 2023) พบปัญหาการ ดำเนินงานในหลายๆ ด้าน เช่น การเขียนรายงานไม่ สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมิน รายการการดำเนินงาน โครงการ/กิจกรรมของหลักสูตรไม่ทันตามรอบการประเมิน การจัดเก็บข้อมูลหลักฐานยังไม่ครบถ้วนและทันสมัย และมีการวางแผนการนำเสนอแนะจากการประเมิน ไปใช้ประโยชน์แต่ยังไม่ปฏิบัติครบถ้วนตามแผน การจัด ปัญหาดังกล่าวให้หมดสิ้นไปจะต้องมีการ การวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบประเมินผล และการปรับปรุง พัฒนา ร่วมกันหลาย ๆ ฝ่าย (Wangwanithpan et al., 2013) การจะทราบปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินงาน จะต้องมาจากการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนด ความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสภาพปัญหาและความต้องการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในองค์กรหรือหน่วยงาน อันจะมีความสำคัญต่อการวางแผน และพัฒนาหน่วยงานได้ตรงตามปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น (Ditthabanjong, Wara-in & Tancharuenrut, 2014) จากนั้นนำข้อมูลจากการสำรวจความต้องการจำเป็นมา

กำหนดแนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพร่วมกัน เพื่อหาทางออกของการแก้ปัญหา เพื่อแก้ปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ให้ลดลงและให้การดำเนินงานประกันคุณภาพระดับหลักสูตร มีมาตรฐานและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ผู้วิจัยจึงต้องการ ศึกษาสภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อนำเสนอ นโยบายให้ผู้บริหารพิจารณาถึงความเหมาะสมในการสนองความต้องการ และหาแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพร่วมกันกับทุกฝ่าย เพื่อให้มี ทางออกที่ดีที่สุดและพร้อมที่จะพัฒนางานประกันคุณภาพ ให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานด้านการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสำรวจสภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริง ในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์

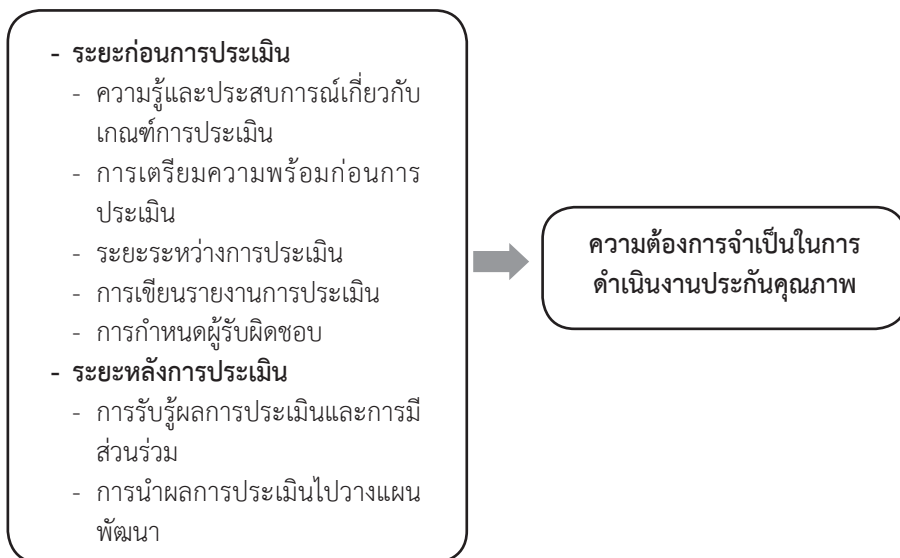
คำถามการวิจัย

สภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานประกันคุณภาพ ภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะ ศึกษา ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สูงกว่าสภาพ ที่เป็นจริงหรือไม่

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตร หมายถึง การติดตาม ตรวจสอบ และการประเมินผลคุณภาพการ ศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา โดยการดำเนินการตามเกณฑ์ของสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา: สกอ. (ปัจจุบัน คือ สำนักงาน ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ

นวัตกรรม) จำนวน 6 มาตรฐาน ในระดับปริญญาตรี และ 12 มาตรฐานในระดับบัณฑิตศึกษา และการดำเนินงาน ตามเกณฑ์การประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน จำนวน 8 เกณฑ์หลัก 53 เกณฑ์ย่อย และรายงานผล การประเมินให้หน่วยงานต้นสังกัด คือ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ และสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมรับทราบผลการดำเนินงาน

สภาพที่คาดหวัง หมายถึง สิ่งที่คาดหวัง หรือ ตั้งเป้าหมายในการดำเนินงาน หรือการปฏิบัติงานประกัน คุณภาพภายในระดับหลักสูตรของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่อยากให้เกิดขึ้นตามความคิดเห็น

สภาพที่เป็นจริง หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้น ณ ปัจจุบัน และทุกคนประสบอยู่ในการดำเนินงาน หรือการปฏิบัติงาน ประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามเกณฑ์ AUN-QA จำนวน 8 เกณฑ์หลัก 53 เกณฑ์ย่อย จำแนกออกเป็น 3 ระยะ 6 ด้าน ได้แก่ ระยะที่ 1 ระยะก่อนการประเมิน (ด้านที่ 1 ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเกณฑ์การ ประเมิน ด้านที่ 2 การเตรียมความพร้อมก่อนการประเมิน) ระยะที่ 2 ระยะระหว่างการประเมิน (ด้านที่ 3 การเขียน รายงานการประเมิน ด้านที่ 4 การกำหนดผู้รับผิดชอบ) และระยะที่ 3 ระยะหลังการประเมิน (ด้านที่ 5 การรับรู้ ผลการประเมินและการมีส่วนร่วม ด้านที่ 6 การนำผล การประเมินไปวางแผนพัฒนาหลักสูตร) โดยใช้แบบสอบถาม ที่มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ประจำ หลักสูตร นักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรที่เปิดทำการเรียนการสอน ในปีการศึกษา 2566 (สิงหาคม 2565-กรกฎาคม 2566)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้รับรู้ถึงสภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริง ในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม และพัฒนาระบบการจัดทำรายงานให้มีประสิทธิภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ศึกษาสภาพ ที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกัน คุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของ คณะศึกษาศาสตร์ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการ สำนวณศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน

ระดับหลักสูตร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มอาจารย์เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่สังกัดหลักสูตร ของของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ ประจำปีการศึกษา 2566 จำนวน 250 คน กลุ่มนักศึกษา เป็นนักศึกษาในชั้นปีที่ 2 เป็นต้นไป จำนวน 1,306 คน กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการ พัฒนาหลักสูตร การวางแผนการดำเนินงานของหลักสูตร ร่วมกับคณาจารย์ รวมถึงเคยมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ประกันคุณภาพของหลักสูตร

กลุ่มตัวอย่าง

ใช้อาจารย์ประจำหลักสูตรที่ได้จากการเลือก แบบเจาะจง เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่สังกัดหลักสูตร ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมีรายชื่อเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรตามที่เสนอแก่ สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (สป.อว.) ทำการสอนในปีการศึกษา 2566 จำนวน 75 คน นักศึกษาได้มาด้วยการสุ่มแบบชั้นภูมิ โดยกำหนดชั้นในการสุ่มคือสาขาวิชาและชั้นปี จำนวน 213 คน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใช้การกำหนดโควตา จำนวน 69 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพ ภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะ ศึกษาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยใช้แบบ สอบถามเป็นเครื่องมือ เป็นแบบสอบถามรูปแบบข้อมูล สองชุดหรือ การตอบสนองคู่ (Dual-Response Format) โดยให้ระบุสภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริง จำนวน 3 ชุด ตามกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ประจำหลักสูตร นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีลักษณะเป็นมาตรา ประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย 3 ตอน ซึ่งพัฒนามา จากรายละเอียดที่กลุ่มอาจารย์ประจำหลักสูตร นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะต้องดำเนินการเพื่อรองรับการ ประเมินหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการ ดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกเป็น 3 ระยะ 6 ด้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ระยะก่อนการประเมิน

1.1 ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับ
เกณฑ์การประเมิน

1.2 ด้านการเตรียมความพร้อมก่อนการ
ประเมิน

2. ระยะระหว่างการประเมิน

2.1 ด้านการเขียนรายงานการประเมิน

2.2 ด้านการกำหนดผู้รับผิดชอบ

3. ระยะหลังการประเมิน

3.1 ด้านการรับรู้ผลการประเมินและการ
มีส่วนร่วม

3.2 ด้านการนำผลการประเมินไปวางแผน
พัฒนาหลักสูตร

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 5 คน ทุกข้อคำถามมีค่าดัชนี ความสอดคล้อง
ตั้งแต่ .05-1.00 ข้อคำถามทุกข้อสามารถนำไปใช้ได้

2. หาคความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
(Cronbach's alpha coefficient) กลุ่มอาจารย์ กลุ่ม
นักศึกษา และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่ค่าระดับความเชื่อมั่น

ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.974 0.967 และ
0.954 ตามลำดับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป (JASP
0.18.3.0) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่
และร้อยละ

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริง
ในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตร
ตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและ
นำเสนอข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างในการรวบรวมข้อมูล
ตามวัตถุประสงค์ จากการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม
การวิเคราะห์สภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงใน
การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตร
ตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่
กลุ่มอาจารย์ประจำหลักสูตร กลุ่มนักศึกษาและกลุ่ม
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

ตาราง 1

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ (n=285)

สถานภาพ	ประชากร (คน)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม (คน)	ร้อยละ
อาจารย์ประจำหลักสูตร	250	75	53	70.67
นักศึกษา	1,306	213	183	85.92
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	-	69	49	71.01
รวม	1,556	357	285	79.83

จากตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่ม
ตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบ
แบบสอบถามมากที่สุด คือ กลุ่มนักศึกษา จำนวน 183 คน
จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 213 คน คิดเป็น ร้อยละ 85.92
รองลงมา คือ กลุ่มอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 53 คน
จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 75 คน คิดเป็นร้อยละ 70.67
และน้อยที่สุด คือ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 49 คน
จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 69 คน คิดเป็นร้อยละ 71.01

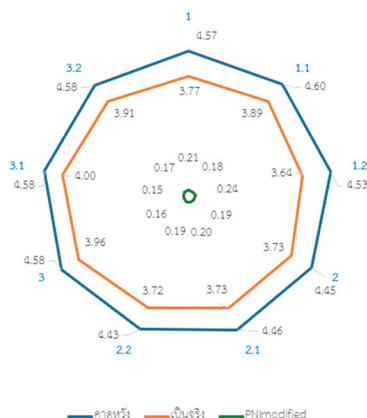
สภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงาน
ประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA
ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ทั้ง 3 ระยะ ได้แก่ ระยะก่อนการประเมิน ประกอบด้วย
ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมิน
และการเตรียมความพร้อมก่อนการประเมิน ระยะ
ระหว่างการประเมิน ประกอบด้วย ด้านการเขียนรายงาน
การประเมิน และ ด้านการกำหนดผู้รับผิดชอบ และ

ระยะหลังการประเมิน ประกอบด้วย ด้านการรับรู้ผลการประเมินและการมีส่วนร่วม และด้านการนำผลการประเมินไปวางแผนพัฒนาหลักสูตร ของกลุ่มอาจารย์ประจำหลักสูตร กลุ่มนักศึกษาและกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

วิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น Priority Needs Index (PNI_{modified}) โดยใช้สูตร PNI แบบปรับปรุง (PNI_{modified}) ข้อมูลดังแสดงในภาพประกอบ 2-4

ภาพประกอบ 2

สภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (กลุ่มอาจารย์ประจำหลักสูตร)

หมายเหตุ :

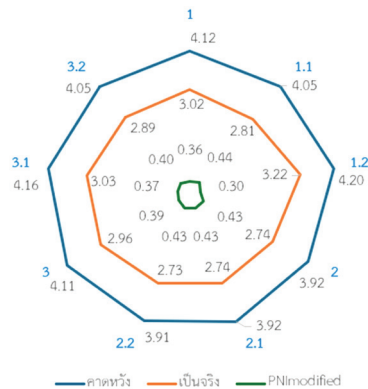
1. ระยะก่อนการประเมิน 1.1 ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมิน 1.2 ด้านการเตรียมความพร้อมก่อนการประเมิน
2. ระยะระหว่างการประเมิน 2.1 ด้านการเขียนรายงานการประเมิน 2.2 ด้านการกำหนดผู้รับผิดชอบ
3. ระยะหลังการประเมิน 3.1 ด้านการรับรู้ผลการประเมินและการมีส่วนร่วม 3.2 ด้านการนำผลการประเมินไปวางแผนพัฒนาหลักสูตร

จากภาพประกอบ 2 แสดงสภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (กลุ่มอาจารย์ประจำหลักสูตร) พบว่า มีสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในฯ ในระยะหลังการประเมินมากที่สุด (M=4.58) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้ผลการประเมินและการมีส่วนร่วม และด้านการนำผลการประเมินไปวางแผนพัฒนาหลักสูตรมีความคาดหวังมากที่สุด (M=4.58) น้อยที่สุดคือ ระยะระหว่างการประเมิน (M=4.45) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการกำหนดผู้รับผิดชอบมีความคาดหวังน้อยที่สุด (M=4.43) สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในฯ พบว่า มีสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในฯ

ในระยะหลังการประเมินมากที่สุด (M=3.96) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการรับรู้ผลการประเมินและการมีส่วนร่วมมีสภาพที่เป็นจริงมากที่สุด (M=4.00) น้อยที่สุดคือ ระยะระหว่างการประเมิน (M=3.73) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการกำหนดผู้รับผิดชอบมีสภาพการดำเนินงานน้อยที่สุด (M=3.72) ความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในฯ พบว่า ระยะก่อนการประเมินมีความต้องการจำเป็นมากที่สุด (PNI_{modified} = 0.21) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเตรียมความพร้อมก่อนการประเมินมีความจำเป็นมากที่สุด (PNI_{modified} = 0.24) น้อยที่สุดคือ ระยะหลังการประเมิน (PNI_{modified} = 0.16) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการรับรู้ผลการประเมินและการมีส่วนร่วมมีความจำเป็นน้อยที่สุด (PNI_{modified} = 0.15)

ภาพประกอบ 3

สภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (กลุ่มนักศึกษา)

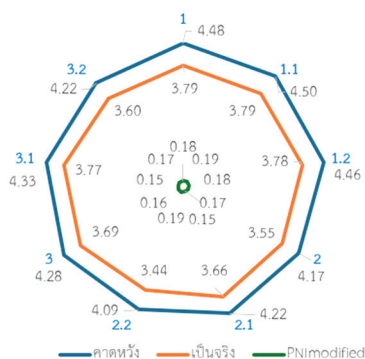

จากภาพประกอบ 3 แสดงสภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (กลุ่มนักศึกษา) พบว่า มีสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในฯ ในระยะก่อนการประเมินมากที่สุด ($M = 4.12$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการเตรียมความพร้อมก่อนการประเมิน มีความคาดหวังมากที่สุด ($M = 4.20$) น้อยที่สุดคือ ระยะระหว่างการประเมิน ($M = 3.92$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการกำหนดผู้รับผิดชอบมีความคาดหวังน้อยที่สุด ($M = 3.91$) สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในฯ พบว่า มีสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในฯ ในระยะก่อนการประเมินมากที่สุด ($M = 3.02$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการเตรียม

ความพร้อมก่อนการประเมินมีสภาพที่เป็นจริงมากที่สุด ($M = 3.22$) น้อยที่สุดคือ ระยะระหว่างการประเมิน ($M = 2.74$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการกำหนดผู้รับผิดชอบมีสภาพการดำเนินงานน้อยที่สุด ($M = 2.73$) ความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในฯ พบว่า ระยะระหว่างการประเมินมีความต้องการจำเป็นมากที่สุด ($PNI_{modified} = 0.43$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเขียนรายงานการประเมิน และด้านการกำหนดผู้รับผิดชอบมีความจำเป็นมากที่สุด ($PNI_{modified} = 0.43$) น้อยที่สุด คือ ระยะก่อนการประเมิน ($PNI_{modified} = 0.36$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเตรียมความพร้อมก่อนการประเมินมีความจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.30$)

ภาพประกอบ 4

สภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

จากภาพประกอบ 4 แสดงสภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย) พบว่า มีสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในฯ ในระยะก่อนการประเมินมากที่สุด ($M = 4.48$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินมีความคาดหวังมากที่สุด ($M = 4.50$) น้อยที่สุดคือ ระยะระหว่างประเมิน ($M = 4.17$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการกำหนดผู้รับผิดชอบมีความคาดหวังน้อยที่สุด ($M = 4.09$) สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในฯ พบว่า มีสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในฯ ในระยะก่อนการประเมินมากที่สุด ($M = 3.79$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินมีสภาพที่เป็นจริงมากที่สุด ($M = 3.79$) น้อยที่สุดคือ ระยะระหว่างประเมิน ($M = 3.55$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการกำหนดผู้รับผิดชอบมีสภาพการดำเนินงานน้อยที่สุด ($M = 3.44$) ความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในฯ พบว่า ระยะก่อนการประเมินมีความต้องการจำเป็นมากที่สุด ($PNI_{modified} = 0.18$) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินมีความจำเป็นมากที่สุด ($PNI_{modified} = 0.19$) น้อยที่สุด คือ ระยะหลังการประเมิน ($PNI_{modified} = 0.16$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการรับรู้ผลการประเมินและการมีส่วนร่วมมีความจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.16$)

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องสภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีประเด็นจากการวิจัยที่จะนำเสนอเพื่อการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

จากวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงาน

ประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในภาพรวมกลุ่มอาจารย์ประจำหลักสูตรมีความคาดหวังต่อการดำเนินงานในระยะหลังการประเมินมากที่สุด ($M = 4.58$, $SD = 0.57$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีความคาดหวังในด้านการรับรู้ผลการประเมินและการมีส่วนร่วม ($M = 4.58$, $SD = 0.58$) และด้านการนำผลการประเมินไปวางแผนพัฒนาหลักสูตร ($M = 4.58$, $SD = 0.56$) มากที่สุด กลุ่มนักศึกษาที่มีความคาดหวังต่อการดำเนินงานในระยะก่อนการประเมินมากที่สุด ($M = 4.12$, $SD = 0.96$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีความคาดหวังในด้านการเตรียมความพร้อมก่อนการประเมินมากที่สุด ($M = 4.20$, $SD = 0.91$) และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังต่อการดำเนินงานในระยะก่อนการประเมินมากที่สุด ($M = 4.48$, $SD = 0.60$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีความคาดหวังในด้านการความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินมากที่สุด ($M = 4.50$, $SD = 0.62$) ส่วนสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในฯ ในภาพรวมกลุ่มอาจารย์ประจำหลักสูตรมีการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในฯ ในระยะหลังการประเมินมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการรับรู้ผลการประเมินและการมีส่วนร่วมมีการดำเนินงานมากที่สุด ($M = 4.00$, $SD = 0.77$) กลุ่มนักศึกษา มีการดำเนินงานในระยะก่อนการประเมินมากที่สุด ($M = 3.02$, $SD = 1.26$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการเตรียมความพร้อมก่อนการประเมินมีการดำเนินงานมากที่สุด ($M = 3.22$, $SD = 1.22$) กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีการดำเนินงานในระยะก่อนการประเมินมากที่สุด ($M = 3.79$, $SD = 0.72$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินมีการดำเนินงานมากที่สุด ($M = 3.79$, $SD = 0.69$) ทั้งนี้เนื่องจากการคาดหวังที่สูงขึ้นมีส่วนสำคัญในการพัฒนาการดำเนินงานในสภาพที่เป็นจริงให้มีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น การที่คณะทราบความคาดหวังของแต่ละกลุ่มจะทำให้เกิดการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อนำไปสู่การวางแผนพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของแต่ละกลุ่มได้ อาจส่งผลให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษามากขึ้น ความเข้าใจที่ตรงกันทำให้ข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นหรือลดข้อจำกัดที่ทำให้การดำเนินงานประกันคุณภาพมีความยุ่งยาก สอดคล้องกับ White & Smith (2020) สรรวช้องว่าง

ระหว่างความคาดหวังและความเป็นจริงในการดำเนินการประกันคุณภาพ พบว่า พฤติกรรมของมนุษย์ปรับเปลี่ยนไปตามโลกปัจจุบัน ย่อมมีความคาดหวังสูงกว่าสภาพความเป็นจริง เพื่อนำมาวางแผนลดข้อบกพร่องและต้องการให้ตนเองสามารถดำเนินงานที่มีความคล่องตัวและความสะดวกสบายเพิ่มขึ้น และการเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรที่ดี จะส่งผลให้การดำเนินงานต่าง ๆ ครอบคลุมตามเกณฑ์การประเมิน และการเขียนรายงานมีความสมบูรณ์สามารถนำความรู้ที่มีอยู่ใช้ประกอบการจัดทำรายงานการดำเนินงานและแนบรายการหลักฐานที่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมิน สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการสร้างความคาดหวังที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพในสถาบันการแพทย์ ที่กล่าวว่า การวางแผนและการสนับสนุนการปฏิบัติตามความคาดหวังมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของบริการและส่งผลให้ความพึงพอใจของผู้รับบริการเพิ่มขึ้น (Chen & Brown, 2020) นอกจากนี้ ในระยะการเตรียมความพร้อมก่อนการประเมิน ในด้านความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติสามารถปฏิบัติตามเกณฑ์ Ditthabanjong et al. (2014) ความสำคัญในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาควรได้รับการพัฒนาในขั้นเตรียมการวางแผนการดำเนินงานโดยให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกันวางแผนขั้นตอนการ ควรมีการสร้างแรงจูงใจและสร้างเครื่องมือที่เหมาะสมกับการดำเนินงานประกันคุณภาพ และขึ้นรายงาน ควรรายงานตามวงจร PDCA เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานประกันคุณภาพ สอดคล้องกับ Smith (2021) กล่าวว่าหากนักศึกษายังไม่ทราบเกณฑ์การประเมินจะส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมของหลักสูตรเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพ ทำให้ไม่เข้าใจว่าการประเมินมีความสำคัญอย่างไรที่จะใช้เพื่อการปรับปรุงการศึกษาของตนเองให้ดีขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด อาจทำให้พลาดโอกาสในการพัฒนาทักษะ และความรู้ที่จำเป็นตามมาตรฐาน AUN-QA อีกทั้งอาจมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับคุณภาพของการเรียนการสอนส่งผลต่อการตัดสินใจในระหว่างเรียนและการไม่ทราบเกณฑ์การประเมิน AUN-QA ทำให้นักศึกษามองเห็นอนาคตของตนไม่ชัดเจน ดังนั้นการเสริมสร้างความเข้าใจในเกณฑ์ AUN-QA เป็นสิ่งสำคัญ

ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและความสำเร็จของนักศึกษาในระยะยาว (Doe, 2018) และด้านผู้รับผิดชอบหลักสูตรหากผู้รับผิดชอบหลักสูตรไม่มีความเข้าใจเพียงพอเกี่ยวกับขั้นตอนและเกณฑ์การประเมิน AUN-QA ส่งผลให้ขาดความพร้อมเกี่ยวกับการจัดเตรียมเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน ทำให้การประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรไม่ครอบคลุมเกณฑ์ AUN-QA และอาจเกิดข้อเสียต่าง ๆ ตามมาที่จะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของหลักสูตรในอนาคต (Smith, 2021) รวมถึงการที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในหลักสูตรได้รับรู้เกณฑ์การประเมินเป็นสิ่งสำคัญต่อหลักสูตร จะช่วยให้พวกเขาสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรได้ตรงตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ทำให้สามารถระบุจุดบกพร่องและให้ข้อเสนอที่ดีแก่หลักสูตรได้ (Brown, 2017) อีกทั้งการที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับรู้เกณฑ์การประเมินช่วยให้สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องถึงความต้องการของตลาดแรงงานสามารถร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรได้ตรงกับความต้องการของตลาด ส่งผลให้หลักสูตรมีประสิทธิภาพและพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะตามเป้าหมายที่ตลาดแรงงานต้องการ (Jones, 2018)

อีกทั้งบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันของกลุ่มอาจารย์ประจำหลักสูตร กลุ่มนักศึกษาและกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรให้มีมาตรฐานตามเกณฑ์ AUN-QA ส่งผลให้ความมุ่งมั่นทุ่มเทหรือมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการดำเนินงานประกันคุณภาพต่างกัน เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมจึงควรมีการบริหารจัดการระบบการประกันคุณภาพที่ดี ให้ทุกคนเข้าใจกระบวนการ สร้างความตระหนักในการรับผิดชอบ ร่วมกันปรับปรุงข้อบกพร่อง และพัฒนาตัวชี้วัดให้มีความเข้มข้นสอดคล้องกับการดำเนินงานของหลักสูตร พร้อมทั้งจัดระบบการตรวจประเมินให้มีข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุด (Kareeklin, 2020) การมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องให้ทุกคนรับรู้ทิศทางการดำเนินงาน ซึ่งในปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัล สามารถนำเทคโนโลยีมาทำให้เกิดการสื่อสารที่รวดเร็ว ทำให้บุคคลภายนอกหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับหลักสูตร สามารถรับรู้ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว สามารถตรวจสอบได้ว่าจะองค์กรจัดแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการรับรู้ข้อมูลที่รวดเร็วของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(White & Smith, 2020)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. งานวิจัยนี้เกิดจากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น อาจนำไปปรับใช้กับการประกันคุณภาพหลักสูตรในคณะ หรือสถาบันอื่นๆ ที่ใช้เกณฑ์ AUN-QA เหมือนคณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2. ผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ในระยะก่อนการ ประเมิน มีข้อเสนอแนะให้มีการสื่อสารระหว่างกลุ่มต่าง ๆ กันค่อนข้างมาก เช่น ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา อาจารย์ กับผู้ใช้บัณฑิต ดังนั้น หลักสูตรควรพิจารณาข้อเสนอแนะ จากการสนทนาไปใช้ในการวางแผนการสื่อสารไปยังกลุ่ม ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรรับสารได้อย่าง รวดเร็ว ในระยะหลังการประเมิน พบว่า การจัดทำคำขอ งบประมาณ บางหลักสูตรไปทราบช่วงเวลาและไม่ทราบ

ข้อมูล หน่วยงานที่รับผิดชอบควรแจ้งให้ทุกหลักสูตร ทราบอย่างทั่วถึงในการจัดทำคำของบประมาณ เพื่อประหยัด ค่าใช้จ่ายในการขอใช้งบประมาณเงินรายได้ของคณะ ในแต่ละปี

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพ ระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA รายหลักสูตร
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานระดับ หลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA จากข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการประเมินระดับหลักสูตรแบบ desktop assessment และแบบ site visit

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณเงินสนับสนุนการทำวิจัยและการศึกษาต่อ ในระดับบัณฑิตศึกษาจากกองทุนวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

References

- Almendras, M. C. (2018). The Internationalization of Higher Education: A Comparative Study of ASEAN and Latin American Countries. *Higher Education Policy*, 31(1), 59–76.
- Brown, K. (2017). Stakeholder Involvement in Curriculum Evaluation: A Comparative Analysis. *Journal of Educational Assessment*, 23(1), 34-47.
- Chen, E., & Brown, M. (2020). Organizational Expectations and Quality Assurance in Healthcare Institutions. *Journal of Healthcare Management*, 42(3), 45-56.
- Ditthabanjong, C., Wara-in, C., and Tancharuenrut, b. (2014). Assessment of the Necessary Needs for Developing Internal Quality Assurance Systems within Educational Institutions. *Journal of Humanities and Social Sciences, Graduate School, Rajabhat Pibulsongkram University*, 8(1).105-118. [in Thai]
- Doe, J. (2018). Enhancing Student Awareness of AUN-QA Assessment Criteria. International. *Journal of Quality Assurance in Higher Education*, 5(3), 112-125.
- Faculty of education, Prince of Songkla University. (2023). Internal Quality Assessment Report of Curriculum at AUN-QA Standards Level. *Faculty Committee Meeting*. Prince of Songkla University. [in Thai]
- Jones, L. (2018). Engaging Stakeholders in Quality Assurance Processes: Best Practices and Strategies. *Higher Education Policy*, 15(4), 67-80.

- Kareeklin, A. (2020). *Study on the Efficiency and Effectiveness of Quality Assurance: A Study by the Faculty of Management Science of Rajabhat Thonburi University*. [in Thai]
- National Education Act (No. 4), B.E. 2562 (2019). *Royal Thai Government Gazette*. Volume 136, Section 57A. 49-53. [in Thai]
- Office of the Education Council. (2007). *Strategic plans of education reform in the three southern border provinces for peace (2005-2008)*. Office of the Education Council.
- National Education Act (No. 4), B.E. 2562 (2019). *Royal Thai Government Gazette*, 136(57A), 49-53.
- Thongthammachart, E. (2016). Enhancing Thai Higher Education Quality Assurance System in the ASEAN Community. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 229, 292–299.
- Tran, L. T. (2020). Quality Assurance of Higher Education Institutions in Vietnam in the Process of Global Integration: Opportunities and Challenges. *Quality in Higher Education*, 26(3), 291–307.
- Smith, J. (2021). Faculty Awareness and Understanding of AUN-QA Criteria: A Case Study in University X. *Journal of Higher Education Quality Assurance*, 9(3), 78-91.
- Wangwanithpan, S., et al. (2013). *Research Report on the Conditions and Challenges of Implementing Educational Quality Assurance at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon*. Bangkok: Quality Assurance Office Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. [in Thai]
- White, E., & Smith, M. (2020). Aligning Expectations with Reality: Enhancing Quality Assurance Operations in the Digital Age. *Journal of Quality Assurance Management*, 25(2), 78-91.